

Λευκωσία, 20 'Απριλίου, 1977.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΣΜΩΝ (97)

Σέ πρωτοσέλιδο άρθρο τῆς "Δημοκρατικῆς" (28.3.77), ὑπογραμμένο ἀπό τόν κ. Α. Λυκαύγη, "σχολιάζεται" ἀνακοίνωση τοῦ Νεοκυπριακοῦ Σύνδεσμου, σχετικά μέ τό γιορτασμό τῆς 25ης Μαρτίου.

Ἡ ὄλη γραμμή τῶν ἀπόψεων καί τῆς ἐπιχειρηματολογίας τοῦ ἀρθρογράφου στηρίζεται στήν ἐντελῶς ἀβάσιμη ὑπόθεση ὅτι ὁ Σύνδεσμος ζήτησε μέ τήν ἀνακοίνωση του "νά μή γιορτασθεῖ στήν Κύπρο ἡ ἐπέτειος".

Ὡστόσο τό κείμενο τῆς ἀνακοίνωσης ἦταν πολύ καθαρό καί κάθε καλόπιστος ἀναγνώστης ἀποκλείετο νά καταλήξει σέ τέτοια παρανόηση τοῦ κειμένου.

Τό κύριο σημεῖο τῆς ἀνακοίνωσης ἦτο ὅτι τέτοιες Ἐθνικές Ἑορτές, ἀφοῦ ἡ Κύπρος εἶναι Κράτος, δέν πρέπει νά ὀργανώνωνται ἀπό Κρατικές ἀρχές ἀλλά ἀπό κοινοτικές ὀργανώσεις κτλ.

Ὅσον ἀφορᾷ τό κατά πόσον ζητήσαμε νά μήν γιορτασθεῖ ἡ ἐπέτειος ἀντιγράφουμε ἀπό τήν ἴδια τήν ἀνακοίνωση:

"Ὁ Νεοκυπριακός Σύνδεσμος θέλει ἰδιαίτερα νά τονίσει πῶς αὐτή του ἡ ἀνακοίνωση δέν ἀποσκοπεῖ σέ ὁποιαδήποτε μείωση τῆς σημασίας τῆς ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου. Ἀντίθετα πῶς ἡ ἐπέτειος αὐτή μπορεῖ νά τιμᾶται σεμνά καί ὄριμα σέ ἀναγνώριση τοῦ ἀγῶνα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ γιά τήν ἀπόκτηση τῆς ἐλευθερίας του καθῶς καί τήν ἀποτίναξη τοῦ ζυγοῦ κάτω ἀπό τόν ὁποῖο ζοῦσε."

Ὁ Νεοκυπριακός Σύνδεσμος γιά δύο τώρα χρόνια προβληματίζεται καί προβληματίζει ὑπεύθυνα τόν Κυπριακό Λαό πάνω στήν πραγματική εἰκόνα τοῦ προβλήματός του. Θά συνεχίσει νά ἐργάζεται μέ τόν ἴδιο τρόπο καί νά ἐπισημαίνει ὁποιαδήποτε τρωτά ἢ ἀδυναμίες στόν ἀγῶνα τοῦ λαοῦ γιά τή δικαίωσή του πού δέν μπορεῖ νά ἐπιτευχθεῖ παρά σέ μιά Κύπρο στήν ὁποία ὅλοι τόσο οἱ ἰθύνοντες ὅσο καί οἱ πολῖτες τῆς θά αἰσθάνονται καί θά τιμῶν τίς εὐθύνες τους κατά τρόπο πού θά τονίζεται ἡ ἐνότητα τοῦ λαοῦ καί τοῦ κράτους.

Τελειώνουμε με τόν τέταρτο χαρακτηρισμό πού υπαινίσσεται ο τίτλος τοῦ άρθρου, ὅτι εἴμαστε ἀντικύπριοι. Θάπρεπε νάταν ἀχρείαστο, ἀκόμα καί γιά τόν κ. Λυκαύγη, νά ποῦμε πώς δέν εἴμαστε ἀντικύπριοι. Ἀποτελεῖ ἀπλή παραδοξολογία ὁ χαρακτηρισμός αὐτός γιά ἕνα Σύνδεσμο πού μαναδικός σκοπός ὑπαρξης τοῦ εἶναι ἀκριβῶς τό ἀντίθετο τοῦ χαρακτηρισμοῦ πού τοῦ ἀποδίδεται. Ἄν ὅμως δέν εἶναι παραδοξολογία τότε ποιός σκοτεινός σκοπός κρύβεται πίσω ἀπό τήν προσπάθεια τοῦ ἀρθρογράφου; Μήπως καί πάλι ἡ ἴδια τακτική τῆς σπύλων τοῦ ὀνόματος τοῦ Συνδέσμου χωρίς βάση καί χωρίς λογική; Ὅποιοσδήποτε γνωρίζει ἔστω καί λίγο τόν Νεοκυπριακό Σύνδεσμο θά μπορούσε νά πεῖ στόν κ. Λυκαύγη, πώς ἕνα πρῶμα πού σίγουρα δέν χρειάζεται ὁ Σύνδεσμος εἶναι μαθήματα πατριωτισμοῦ καί ἀγάπης γιά τή Κύπρο.

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
7.7.77.